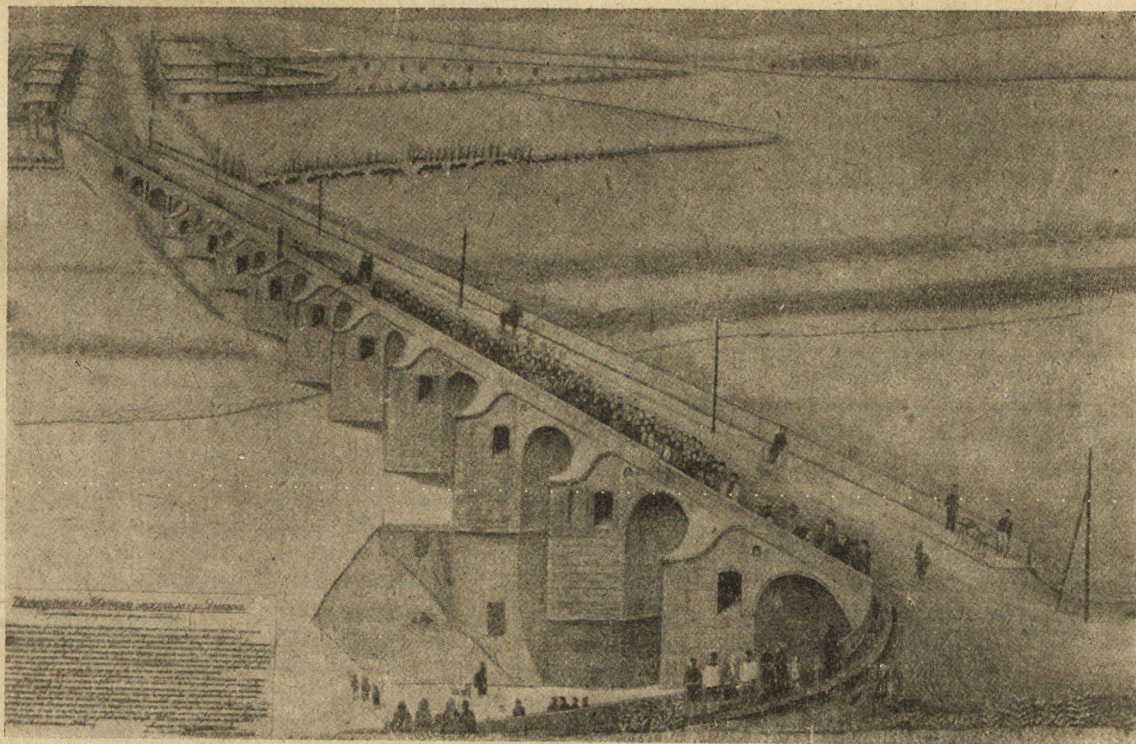

35. Бяла. Каменният мост над р. Янтра (1865—1867) — скица от Марин Кабакчиев, София 1945 г.

(оригиналът притежание на читалището в гр. Бяла)

В бетон, а дъбовите греди в абанос. Гениален похват!

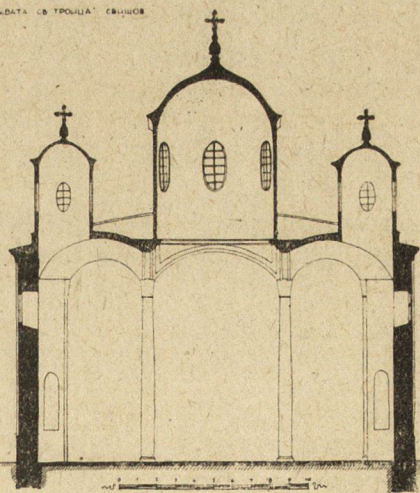
Сводовете (кемерите) са правени с по 3 реда дялани камъни. Когато Никола Фичев строил моста, бил на 67-годишна възраст. През това време той строил, както казахме, църквата „Св. Троица“ в Свищов. Работниците на моста — железари и дърводелци — били изключително от Габровско, Дряновско и Тревненско. Целият материал е набавен от населението ангария. На майсторите е плащано по 3 бешлика на ден. По думите на самия Никола Фичев нему се падала надница около 1 лира.

Никола Фичев освен модели от въсълчни свеци е рисувал и детайлите на своите постройки на проста хартия. За съжаление не са запазени до наши дни нито технически чертежи,

нито детайли. Само за майсторите по направа на моста първата година са били изразходвани 35—40 000 гроша.

Беленският мост като архитектурна постройка е творба от висока стойност, а като конструкция отговаря на всички изисквания на статиката. Самите стълбове представляват от себе си самостоятелни и завършени архитектурни елементи на моста. Характерни са затъпяванията на горните части на стълбовите плоскости. Те имат формата на двойна прегъната линия.

Мостът бил крайно необходим и за гр. Бяла, и за околията му — повечето беленски ниви били зад реката. След наводнението нашите власти са бързали да го възстановят, но поради високите води, вместо да го доградят с падналите във водата стари мостови камъни, го стеснили и

36. Свищов. Църквата „Св. Троица“ (1865—1867) — напречен разрез

(арх. заснимане: арх. Ст. Матеев и к.-арх. Ем. Момиров, септ. 1951 г.)